

रोम दर्शन स्थापन करते - क्रमांक एक

वैयक्तिक अर्थ लावणे

Jeff Pippenger

2024-06-28

आणि त्या काळांत दक्षिणेच्या राजाविरुद्ध पुष्कळ जण उठून उभे राहतील; तुझ्या लोकांतील लुटारूही दृष्टांत स्थापन करण्यासाठी स्वतःला उंचावतील; परंतु ते पडतील. दानियेल ११:१४.

ख्रिस्ती धर्माच्या संदर्भात "doctrine" हा शब्द बायबलमधील स्थापित सत्यांचे प्रतिनिधित्व करतो. ख्रिस्ती असल्याचा दावा करणाऱ्या विविध संस्था बायबलसंबंधी सिद्धांत म्हणून ज्या विविध गोष्टींची व्याख्या करतात, अशा वेगवेगळ्या सिद्धांतसंचांचे धारक असतात; परंतु सत्य एकच आहे. "परम सत्य" आणि "बहुवाद" यांतील भेद हा सध्या आपल्या विचाराधीन विषयाच्या कक्षबाहेरचा आहे.

म्हणून पिलात त्याला म्हणाला, तर मग तू राजा आहेस काय? येशूने उत्तर दिले, तू म्हणतोस की मी राजा आहे. यासाठीच माझा जन्म झाला, आणि याच कारणासाठी मी जगात आलो, की मी सत्याची साक्ष देईन. जो कोणी सत्याचा आहे तो माझा आवाज ऐकतो. पिलात त्याला म्हणाला, सत्य काय आहे? आणि हे बोलून तो पुन्हा यहुद्यांकडे बाहेर गेला, आणि त्यांना म्हणाला, मला याच्यामध्ये काहीही दोष आढळत नाही. योहान 18:37, 38.

सत्य हे देवाचे वचन आहे; ते त्याचा स्वर आहे आणि ते स्वतः ख्रिस्त आहे.

"ख्रिस्ती धर्म म्हणजे नेमके काय, सत्य काय आहे, आपण प्राप्त केलेला विश्वास कोणता आहे, आणि बायबलचे नियम कोणते आहेत—म्हणजे सर्वोच्च अधिकाराकडून आपल्याला दिलेले नियम कोणते आहेत—हे आपण स्वतःसाठी जाणून घेतले पाहिजे. असे अनेक जण आहेत की जे आपल्या विश्वासाचा आधार ठेवण्यास कारण नसताना, आणि त्या विषयातील सत्याविषयी पुरेशा पुराव्याविना, विश्वास ठेवतात. जर एखादी कल्पना त्यांच्या स्वतःच्या पूर्वग्रहदूषित मतांशी सुसंगत अशी मांडली गेली, तर ती स्वीकारण्यास ते पूर्णपणे तयार असतात. ते कारणापासून परिणामापर्यंत विचार करत नाहीत; त्यांच्या विश्वासाला खरा पाया नसतो, आणि परीक्षेच्या काळी त्यांना कळून येईल की त्यांनी वाळूवर बांधले आहे."

"जो मनुष्य शास्त्रांचे स्वतःचे सध्याचे अपूर्ण ज्ञान आपल्या तारणासाठी पुरेसे आहे असे समजून त्यात समाधान मानून विसावतो, तो घातक भ्रमात विसावलेला असतो. अनेक जण असे आहेत की जे शास्त्राधिष्ठित युक्तिवादांनी पूर्णपणे सुसज्ज नाहीत, म्हणून त्यांना भ्रम ओळखता येत नाही आणि सत्य म्हणून पुढे केलेल्या सर्व परंपरा व अंधश्रद्धेचा निषेध करता येत नाही. सैतानाने स्वतःच्या कल्पना देवाच्या उपासनेत आणल्या आहेत, जेणेकरून तो ख्रिस्ताच्या सुवार्तेतील साधेपणा भ्रष्ट करू शकेल. सध्याच्या सत्यावर विश्वास असल्याचा दावा करणाऱ्यांपैकी मोठ्या संख्येने लोकांना, संतांस एकदाच सोपविण्यात आलेला विश्वास कोणता आहे हे ठाऊक नाही—तुमच्यामध्ये ख्रिस्त, ही गौरवाची आशा. त्यांना वाटते की ते जुन्या सीमाचिन्हांचे समर्थन करीत आहेत; परंतु ते कोमट आणि उदासीन आहेत. प्रेम आणि विश्वासाचे खरे सामर्थ्य आपल्या अनुभवात विणून घेणे आणि ते धारण करणे म्हणजे काय, हे त्यांना माहीत नाही. ते बायबलचे निकटचे विद्यार्थी नाहीत, तर आळशी आणि दुर्लक्ष करणारे आहेत. शास्त्रवचनांबाबत मतभेद उत्पन्न होतात तेव्हा, ज्यांनी हेतुपूर्वक अध्ययन केलेले नाही आणि जे काय मानतात याबद्दल ठाम नाहीत, असे लोक सत्यापासून दूर पडतात. आपण सर्वांच्या मनावर दैवी सत्याचा कसोशीने शोध घेण्याची आवश्यकता बिंबविली पाहिजे, जेणेकरून त्यांना सत्य काय आहे हे निश्चितपणे कळेल. काही जण पुष्कळ ज्ञान असल्याचा दावा करतात आणि आपल्या स्थितीत समाधान मानतात, जेव्हा त्यांच्या ठायी कार्याविषयी अधिक उत्साह नसतो, देवाविषयी आणि ज्यांच्यासाठी ख्रिस्त मरण पावला त्या जीवांविषयी अधिक उत्कट प्रेम नसते, जणू त्यांनी देवाला कधीच ओळखले नव्हते. ते बायबल [या हेतूने] वाचत नाहीत की त्यातील गाभा व समृद्धी आपल्या आत्म्यांसाठी ग्रहण करावी. देव त्यांच्याशी बोलत आहे, ही त्याची वाणी आहे, असे

त्यांना वाटत नाही. परंतु, जर आपण तारणाचा मार्ग समजून घ्यावयाचा असेल, जर आपण धार्मिकतेच्या सूर्याचे किरण पाहावयाचे असतील, तर आपण हेतुपूर्वक शास्त्रांचा अभ्यास केला पाहिजे; कारण बायबलमधील अभिवचने व भविष्यवाण्या उद्दाराच्या दैवी योजनेवर गौरवाचे स्पष्ट किरण टाकतात, आणि ही महान सत्ये स्पष्टपणे समजली गेलेली नाहीत." The 1888 Materials, 403.

आपल्याला त्या सिद्धांतांचा कोणते आहेत हे जाणून घेणे, आणि त्या सत्यांचे सादरीकरण, स्थापन व समर्थन कसे करावे हे आवश्यक आहे.

"आताच्या घडीला कोणालाही एकट्याने उभे राहावे लागेल असे आम्हाला संभवनीय वाटत नाही; परंतु जर देवाने कधी माझ्याद्वारे वचन केले असेल, तर अशी वेळ येईल की त्याच्या नावासाठी आपल्याला परिषदांसमोर आणि हजारांसमोर आणले जाईल, आणि प्रत्येकास आपल्या विश्वासाचे कारण द्यावे लागेल. तेव्हा सत्यासाठी स्वीकारलेल्या प्रत्येक भूमिकेवर अत्यंत कठोर चिकित्सा होईल. म्हणून आपण देवाच्या वचनाचा अभ्यास केला पाहिजे, म्हणजे आपण ज्या सिद्धांतांचे समर्थन करतो त्यांवर आपण का विश्वास ठेवतो हे आपल्याला कळावे. आपण यहोवाच्या सजीव वचनांचे चिकित्सकपणे परीक्षण केले पाहिजे." Review and Herald, December 18, 1888.

"हजारो" लोकांसमोर आणले जाण्यासाठी, हे स्पष्ट आहे की अंतिम दिवसांत सत्याचे काही रक्षक दूरदर्शन किंवा वेब-प्रसारणांसारख्या माध्यमांतून सत्याचे समर्थन करण्यास बाध्य होतील. अन्यथा, एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांनी दिलेली साक्ष हजारो लोक कशी पाहू शकतील? आपण ज्या सिद्धांतांचे समर्थन करतो, ते आपल्या विश्वासाचा पाया निश्चित करतात.

"मंडळीचे सदस्य वैयक्तिकरीत्या परीक्षित व सिद्ध केले जातात. त्यांना अशा परिस्थितीत ठेवले जाईल की जिथे त्यांना सत्याची साक्ष देण्यास बाध्य व्हावे लागेल. अनेकांना मंडळ्यांसमोर व न्यायालयांमध्ये बोलावयास सांगितले जाईल, कदाचित वेगवेगळे आणि एकटेही. या आणीबाणीच्या प्रसंगी जी अनुभूती त्यांना सहाय्यक ठरली असती, ती मिळविण्याचे त्यांनी दुर्लक्ष केले आहे, आणि वाया घालविलेल्या संधीमुळे व उपेक्षित विशेषाधिकारांमुळे त्यांच्या आत्म्यांवर खेदाचे ओझे आहे." Testimonies, volume 5, 463.

देवाचे वचन कधीही निष्फळ ठरत नाही; म्हणून, जर आपण एक लाख चव्वेचाळीस हजारांमध्ये गणले जावयाचे असेल, तर देवाच्या वचनात जे लिहिले आहे त्यावर आधारित आपण काय मानतो हे आपणास ठाऊक असले पाहिजे. देवाच्या लोकांना आपण मानत असलेल्या शिकवणींचे स्पष्टीकरण देण्यास बाध्य केले जाईल असा परीक्षेचा काळ येण्यापूर्वी, देव आपल्या लोकांना त्याचे वचन चिकित्सकपणे अभ्यासण्यास प्रवृत्त करण्यासाठी चुका प्रवेश करू देतो.

देवाच्या लोकांमध्ये कोणताही वाद किंवा खळबळ नाही, ही गोष्ट ते शुद्ध सिद्धांतास दृढपणे धरून आहेत याचा निर्णायक पुरावा मानू नये. अशी भीती बाळगण्यास कारण आहे की ते सत्य आणि भ्रम यांतील भेद स्पष्टपणे ओळखत नसावेत. जेव्हा शास्त्रवचनांच्या शोधातून कोणतेही नवे प्रश्न उपस्थित होत नाहीत, जेव्हा मतभेद उद्भवत नाहीत, असे की ज्यामुळे लोक स्वतःकडे सत्य आहे याची खात्री करून घेण्यासाठी बायबलचा स्वतः शोध घेतील, तेव्हा प्राचीन काळाप्रमाणेच आताही बरेच जण परंपरेला चिकटून राहतील आणि कायाची उपासना करीत आहेत हे न जाणताच उपासना करतील.

"मला दाखविण्यात आले आहे की वर्तमान सत्याचे ज्ञान असल्याचा दावा करणाऱ्या अनेकांना ते काय मानतात हेच ठाऊक नाही. त्यांच्या विश्वासाच्या पुराव्यांचे त्यांना आकलन नाही. वर्तमान काळातील कार्यांचे त्यांना योग्य मूल्यांकन नाही. परीक्षेची वेळ येईल तेव्हा, जे पुरुष आता इतरांना उपदेश करीत आहेत, ते स्वतः धारण केलेल्या भूमिकांची छाननी करताना असे आढळून येईल की अनेक बाबतींत ते समाधानकारक कारण देऊ शकत नाहीत. अशा प्रकारे परीक्षा होईपर्यंत त्यांना स्वतःच्या महान अज्ञानाची जाणीव नव्हती. आणि मंडळीत असेही अनेक आहेत की ते ज्या गोष्टींवर विश्वास ठेवतात त्या त्यांना समजतात, असे ते गृहीत धरतात; परंतु वाद उद्भवेपर्यंत त्यांना स्वतःच्या दुर्बलतेची जाणीव होत नाही. समान विश्वास असलेल्यांपासून विभक्त होऊन, आपला विश्वास

स्पष्ट करण्यासाठी एकट्याने आणि निराधार उभे राहण्यास भाग पाडले गेले असता, त्यांनी सत्य म्हणून स्वीकारलेल्या गोष्टींबाबत त्यांच्या कल्पना किती गोंधळलेल्या आहेत, हे पाहून त्यांना आश्चर्य वाटेल. हे निश्चित आहे की आमच्यामध्ये सजीव देवापासून दूर जाणे, आणि दैवी शहाणपणाच्या जागी मानवी शहाणपण ठेवून मनुष्यांकडे वळणे, असे झाले आहे.”

“देव आपल्या लोकांना जागृत करील; आणि जर इतर उपाय निष्फळ ठरले, तर त्यांच्यामध्ये पाखंडी मतप्रवाह येतील, जे त्यांची चाळणी करतील आणि भुसा गव्हापासून वेगळा करतील. प्रभु आपल्या वचनावर विश्वास ठेवणाऱ्या सर्वांना निद्रेतून जागे होण्याचे आवाहन करीत आहे. या काळास अनुरूप असा मौल्यवान प्रकाश आला आहे. तो बायबलचा सत्यप्रकाश आहे, जो आपल्या अगदी समोर उभ्या असलेल्या संकटांचे दर्शन घडवितो. हा प्रकाश आपल्याला पवित्र शास्त्रांचा परिश्रमी अभ्यास करण्यास आणि आपण धरून ठेवलेल्या मतस्थितींचे अत्यंत चिकित्सक परीक्षण करण्यास प्रवृत्त करायला हवा. देवाची इच्छा आहे की सत्याच्या सर्व पैलूंची व सर्व मतस्थितींची प्रार्थना व उपवास यांसह सखोल आणि चिकाटीने छाननी केली जावी. विश्वासणाऱ्यांनी सत्य म्हणजे काय याविषयीच्या केवळ तर्ककल्पना आणि अस्पष्ट कल्पनांमध्ये विश्रांती मानू नये. त्यांचा विश्वास देवाच्या वचनावर दृढपणे आधारलेला असला पाहिजे, जेणेकरून जेव्हा परीक्षेचा काळ येईल आणि आपल्या विश्वासाविषयी उत्तर देण्यासाठी त्यांना सभासमोर उभे केले जाईल, तेव्हा त्यांच्यात असलेल्या आशेचे कारण ते सौम्यतेने व भयपूर्वक सांगू शकतील.”

“उद्वेग उत्पन्न करा, उद्वेग उत्पन्न करा, उद्वेग उत्पन्न करा. आपण जगासमोर जी विषयवस्तू मांडतो, ती आमच्यासाठी सजीव वास्तव असली पाहिजे. आपण ज्या शिकवणींना विश्वासाचे मूलभूत तत्त्वे मानतो, त्यांचे समर्थन करताना आपण कधीही स्वतःस असे युक्तिवाद वापरू देऊ नये की जे पूर्णपणे भक्कम नाहीत. ते एखाद्या विरोधकास गप्प बसविण्यास उपयोगी पडू शकतात, परंतु ते सत्याचा मान वाढवीत नाहीत. आपण असे सुदृढ युक्तिवाद मांडले पाहिजेत, की जे केवळ आपल्या विरोधकांना गप्प बसविणारेच नव्हे, तर अत्यंत निकट आणि कसून परीक्षणालाही तग धरणारे असतील. ज्यांनी स्वतःला वादक म्हणून शिक्षित केले आहे, त्यांच्याबाबत मोठा धोका असा असतो की ते देवाचे वचन निष्पक्षतेने हाताळणार नाहीत. एखाद्या विरोधकाला सामोरे जाताना, केवळ विश्वासणाऱ्यास धीर देण्याचा प्रयत्न करण्याऐवजी, त्याच्या मनात खात्री उत्पन्न होईल अशा रीतीने विषय मांडणे, हा आपला गंभीर प्रयत्न असला पाहिजे.”

“मनुष्याची बौद्धिक प्रगती कितीही झालेली असो, तरी अधिक प्रकाशासाठी पवित्र शास्त्रांचे सखोल आणि सातत्यपूर्ण अन्वेषण करण्याची आवश्यकता नाही, असे त्याने क्षणभरही समजू नये. लोक म्हणून आपण प्रत्येकाने भविष्यवाणीचे विद्यार्थी होण्यासाठी बोलावलेले आहोत. देव आपल्यासमोर जो कोणताही प्रकाशकिरण मांडील, तो आपण ओळखू शकू म्हणून आपण गंभीर तत्परतेने जागृत राहिले पाहिजे. सत्याच्या पहिल्या झलकाही आपण ग्रहण केल्या पाहिजेत; आणि प्रार्थनापूर्वक अध्ययनाद्वारे अधिक स्पष्ट प्रकाश प्राप्त होऊ शकतो, जो इतरांसमोर मांडता येईल.” Testimonies, volume 5, 708.

जे “भविष्यवाणीचे विद्यार्थी” अखेरीस एक लाख चव्वेचाळीस हजारांची रचना करतात, त्यांची पृथ्वीवरील सत्तांशी होणाऱ्या त्या सामना होण्यापूर्वी—ज्या लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्याच्या संकटास व छळास कारणीभूत ठरतात—“वैयक्तिकरीत्या परीक्षा घेण्यात येईल व सिद्ध केले जाईल.” विश्वासूजनांना प्रथम देवाकडून “जागृत” केले जाईल. विलंबाच्या काळात ज्या निद्रेत त्या पडल्या आहेत, त्या झोपलेल्या कुमारींना त्या निद्रेतून “जागृत” केले जाईल. जर त्या जुलै 2023 पासून पाठविण्यात आलेल्या लेखांद्वारे देवाने सादर केलेल्या संदेशामुळे जाग्या होणार नसतील, तर देव “मतभ्रंशांना” “त्यांच्यात येऊ देईल,” आणि त्याद्वारे गहू व तण यांचे विभाजन एका चलनीकरणाच्या प्रक्रियेद्वारे पूर्ण केले जाईल. आपण आता त्या चलनीकरणाच्या प्रक्रियेत आहोत.

आधुनिक रोमची अचूक ओळख कोणती, या विवादाचा पाठपुरावा करीत आलेल्यांसमोर तीन पर्याय उपलब्ध आहेत. एक पर्याय असा आहे की संयुक्त संस्थाने हे आधुनिक रोम आहे; दुसरा असा की पोपसत्ताच आधुनिक रोम आहे; आणि तिसरा पर्याय असा की वरील दोन्ही भूमिकाही चुकीच्या आहेत, आणि दानियेल अध्याय अकरा, वचन चौदा

येथे दानियेलच्या लोकांतील जे दरोडेखोर स्वतःला उंचावतात, पडतात, आणि दर्शन स्थापन करतात, त्यांच्याद्वारे एखादी दुसरीच सत्ता प्रतिनिधित्वित केली आहे.

माझे प्रतिपादन असे आहे की आधुनिक रोम हे पोपसत्तेचे सामर्थ्य आहे की संयुक्त संस्थाने, याविषयीचा मतभेद त्याच्या लोकांना त्याचे भविष्यवाणीचे वचन अभ्यासण्यास प्रवृत्त करण्याच्या उद्देशाने या चळवळीत प्रवेश करू देण्यात आला आहे. देवाने आपल्या दयेच्या प्रकटीकरणात हा वाद उद्भवू दिला आहे. माझे प्रतिपादन असे आहे की हा मतभेद आधुनिक रोमविषयी कोण बरोबर आणि कोण चूक आहे हे केवळ ठरविण्यापेक्षा, येऊ घातलेल्या संकटासाठी त्याच्या लोकांची तयारी करण्याविषयी अधिक आहे. हा मतभेद देवाने यासाठी अनुमत केला आणि रचला की, पाहण्याची इच्छा असलेल्या कोणालाही हे प्रदर्शित व्हावे की त्याचे भविष्यवाणीचे वचन याविषयी त्यांची स्वतःची वैयक्तिक समज अपूर्ण किंवा चुकीची आहे. म्हणून हा वाद देवाच्या दयेचा पुरावा आहे.

हा वाद केवळ "thy people" च्या दरोडेखोरांद्वारे दर्शविलेल्या सत्तेची ओळख कोणती आहे, याच्याशी संबंधित नाही, तर या वादातील दोन्ही बाजू ज्या "line upon line" या पद्धतीचे समर्थन करीत असल्याचा दावा करतात, तिचा योग्य प्रकारे अवलंब केला जात आहे का, याच्याशीही संबंधित आहे. "line upon line" या पद्धतीशी निगडित असलेल्या भविष्यवाणीच्या नियमांमध्ये काही विशेष भविष्यवाणीविषयक तत्त्वे समाविष्ट आहेत, जी गहू आणि तण यांच्या निवडप्रक्रियेचा भाग ठरणार आहेत. या वर्तमान वादात "line upon line" या पद्धतीतील तीन घटक गैरसमजले जात आहेत, असे माझे प्रतिपादन आहे; ते म्हणजे, सत्य म्हणून ख्रिस्त, आणि अल्फा व ओमेगा म्हणून ख्रिस्त, तसेच भविष्यवाणीचा त्रिगुणित अनुप्रयोग.

शेवटी, दानियेल अकराव्या अध्यायातील चौदाव्या वचनाविषयी चुकीचा अर्थ धरून बसलेले लोक आपली सिद्धांतात्मक भूमिका वैयक्तिक अर्थलावणीवर आधारित असल्याचे आढळून येतील.

आणि आमच्याकडे भविष्यवाणीचे अधिक निश्चित वचन आहे; त्याकडे लक्ष देणे तुम्ही चांगले करता, कारण ते अंधाऱ्या स्थळी प्रकाशणाऱ्या दिव्यासारखे आहे, जोपर्यंत दिवस उगवत नाही आणि प्रभाततारा तुमच्या अंतःकरणात उदय पावत नाही; हे प्रथम जाणून घ्या, की पवित्रशास्त्रातील कोणतीही भविष्यवाणी ही स्वतःच्या खाजगी अर्थलावण्याची बाब नाही. कारण भविष्यवाणी पूर्वी कधीही मनुष्याच्या इच्छेने आली नाही; परंतु देवाचे पवित्र पुरुष पवित्र आत्म्याने प्रेरित होऊन बोलले. २ पेत्र १:१९-२१.

चौदाव्या वचनाविषयीच्या वादात, "खाजगी अर्थनिर्णय" असे मी ज्याला समजतो त्याचे एक उदाहरण The Great Controversy मध्ये आढळते.

"संपूर्ण ख्रिस्ती जगतात शब्बाथ हा विशेष वादाचा मुद्दा झालेला असताना, आणि रविवाराचे पालन बंधनकारक करण्यासाठी धार्मिक व लौकिक सत्ताधीश एकत्र आलेले असताना, लोकमान्य मागणीपुढे झुकण्यास एका लहान अल्पसंख्याकाने केलेला सातत्यपूर्ण नकार त्यांना सर्वसाधारण तिरस्काराचे लक्ष्य ठरविले. असे प्रतिपादन केले जाईल की चर्चची एक संस्था आणि राज्याचा एक कायदा यांना विरोध करून उभे राहणाऱ्या त्या थोडक्या लोकांना सहन केले जाऊ नये; संपूर्ण राष्ट्रांना गोंधळ व अराजकतेत ढकलण्यापेक्षा त्यांनी दुःख भोगणे अधिक योग्य आहे. हाच युक्तिवाद अनेक शतके पूर्वी 'लोकांच्या अधिपतींनी' ख्रिस्ताविरुद्ध मांडला होता. 'आपल्यासाठी हे हितावह आहे,' कपटी कैफा म्हणाला, 'की लोकांसाठी एक मनुष्य मरो, आणि संपूर्ण राष्ट्र नष्ट होऊ नये.' योहान ११:५०. हा युक्तिवाद निर्णायक वाटेल; आणि शेवटी चौथ्या आज्ञेच्या शब्बाथास पवित्र मानणाऱ्यांविरुद्ध एक फर्मान काढण्यात येईल, ज्यात त्यांना अत्यंत कठोर शिक्षेस पात्र ठरविले जाईल आणि एका निश्चित काळानंतर लोकांना त्यांना ठार मारण्याचे स्वातंत्र्य दिले जाईल. जुन्या जगातील रोमनवाद आणि नव्या जगातील धर्मभ्रष्ट प्रोटेस्टंटवाद हे देवाच्या सर्व आज्ञांचा मान राखणाऱ्यांविषयी याच प्रकारचा मार्ग अवलंबतील." द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, ६१५.

"ख्रिस्ती जगत" हे जगभरातील ख्रिस्ती समुदायाचे, अथवा ख्रिस्ती बहुसंख्य देश व संस्कृती यांच्या सामूहिक समूहाचे प्रतिनिधित्व करते. हा शब्द बहुधा जगातील त्या भागांना दर्शविण्यासाठी वापरला जातो जिथे ख्रिस्ती धर्म हा प्रमुख

धर्म आहे आणि ज्याने संस्कृती, कायदे, व सामाजिक नियम यांवर लक्षणीय प्रभाव टाकला आहे. ख्रिस्ती जगत हे त्याच्या अनुयायांच्या दृष्टीने, सांस्कृतिक प्रभावाच्या दृष्टीने, आणि ऐतिहासिक महत्त्वाच्या दृष्टीने ख्रिस्ती धर्माच्या जागतिक विस्ताराचा समावेश करते. Ellen White CD-ROM मध्ये आढळणारी पुनरुक्ती न काढता, "Christendom" हा शब्द एकशे शहान्तर वेळा येतो. भौगोलिकदृष्ट्या Sister White सर्वसाधारणपणे ख्रिस्ती जगत म्हणजे युरोप आणि अमेरिका असे ओळखतात. Sister White यांच्या संदर्भात युरोपाला जुने जग आणि अमेरिकांना नवे जग असे ओळखले जाते.

"परंतु कोकरासारखी शिंगे असलेला पशू 'पृथ्वीमधून वर येताना' दिसला. स्वतःची स्थापना करण्यासाठी इतर सत्तांना उलथून टाकण्याऐवजी, अशा प्रकारे दर्शविलेला राष्ट्र पूर्वी निर्जन असलेल्या प्रदेशात उदयास यावयास हवा आणि क्रमाक्रमाने व शांततेने वाढत जावयास हवा. म्हणून तो जुन्या जगातील गर्दीने भरलेल्या आणि संघर्ष करणाऱ्या राष्ट्रसमूहांतून उदयास येऊ शकत नव्हता—त्या 'लोक, आणि समुदाय, आणि राष्ट्रे, आणि भाषा' यांच्या खवळलेल्या समुद्रामधून. तो पश्चिम गोलार्धात शोधला गेला पाहिजे."

"नव्या जगातील कोणते राष्ट्र इ.स. १७९८ मध्ये सामर्थ्याकडे उन्नत होत होते, बल आणि महानतेचे आश्वासन देत होते, आणि जगाचे लक्ष वेधून घेत होते? या प्रतीकाच्या अनुप्रयोगाबद्दल कोणताही प्रश्नच उद्भवत नाही. एक राष्ट्र, आणि एकच राष्ट्र, या भविष्यवाणीतील तपशीलांशी जुळते; ते निःसंशयपणे युनायटेड स्टेट्स ऑफ अमेरिका यांच्याकडे निर्देश करते." The Great Controversy, 441.

आपण विचार करीत असलेल्या परिच्छेदातील शेवटचे वाक्य असे सूचित करण्यासाठी वापरले गेले आहे की "जुन्या जगातील रोमनवाद आणि नव्या जगातील धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवाद" यामध्ये "जुन्या जगातील रोमनवाद" म्हणजे अंधकारयुगातील पोपसत्ता होय, आणि संयुक्त संस्थाने (धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवाद) म्हणजे आधुनिक रोम होय, ज्याचे प्रतिनिधित्व "नव्यामधील धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवाद" या वाक्यप्रचाराने केले आहे. "जुने" याची व्याख्या भूतकाळातील इतिहास अशी केली जाते, आणि "नवे" याची व्याख्या आधुनिक किंवा वर्तमान इतिहास अशी केली जाते. हा अनुप्रयोग ख्रिस्ती जगत तसेच जुने आणि नवे जग यांविषयी सिस्टर व्हाइट यांच्या स्थापित समजुतीचा विपर्यास करतो.

जे लोक त्या वाक्याचा भूतकाळातील आणि भविष्यकाळातील इतिहासाच्या दृष्टीने उपयोग करतात, ते Sister White यांच्या अभिप्रेत अर्थाच्या थेट विरोधात "खाजगी अर्थलावणी" ओळखतात. असा दावा केला जातो की "Old World" भूतकाळातील इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतो आणि "New" आधुनिक किंवा वर्तमान इतिहासाचे (New) प्रतिनिधित्व करतो.

त्या उताऱ्यात असे म्हटले आहे, "पाठलाग करील." रोमनधर्मवाद आणि धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवाद "जे सर्व दैवी आज्ञांचा मान राखतात त्यांच्याविरुद्ध सारखाच मार्ग अवलंबतील." त्या उताऱ्यातील जुने जग म्हणजे युरोप, आणि नवे जग म्हणजे अमेरिका खंड. सिस्टर व्हाइट हे शिकवितात की संपूर्ण जगास रविवारच्या कायद्याच्या परीक्षेला सामोरे जावे लागणार आहे, आणि युरोपातील छळांमध्ये रोमनधर्मवाद पुढाकार घेईल, तर अमेरिका खंडातील छळांमध्ये धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवाद पुढाकार घेईल. अमेरिका खंड आणि युरोप यांनाच "ख्रिस्ती जग" असे परिभाषित केले जाते. रोमनधर्मवाद आणि धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवाद हे दोघेही "जे सर्व दैवी आज्ञांचा मान राखतात त्यांच्याविरुद्ध सारखाच मार्ग अवलंबतील."

"छळ करील" हा शब्दप्रयोग दोन्ही सत्तांकडून होणाऱ्या भावी कृतीची ओळख करून देतो, आणि व्याकरणदृष्ट्या असे सुचविणे अशक्य आहे की जुन्या जगातील रोमनवाद ही अंधकारयुगातील पोपसत्ता आहे. दोन्ही सत्तांनी केलेला छळ हा भविष्यकाळातील आहे. या शब्दप्रयोगाची व्याख्या "छळ करील" अशी आहे, आणि त्याचा अर्थ एखादी गोष्ट प्राप्त करणे किंवा साध्य करणे या हेतूने तिचा पाठपुरावा करणे किंवा तिच्यामागे लागणे असा होतो. याचा अर्थ असा सूचित होतो की ही एक भावी कृती आहे, ज्यामध्ये एखादी व्यक्ती किंवा समूह एखादे ध्येय किंवा उद्दिष्ट सक्रियपणे साध्य करण्यासाठी कटिबद्ध असतो.

हा वाक्प्रचार विविध संदर्भात लागू केला जाऊ शकतो: “ती वैद्यकीय क्षेत्रात करिअरचा पाठपुरावा करील,” म्हणजे ती वैद्यकीय व्यावसायिक होण्यासाठी प्रयत्न करणार आहे. “तो अभियांत्रिकीतील पदवीचा पाठपुरावा करील,” याचा अर्थ तो उच्च शैक्षणिक संस्थेत अभियांत्रिकीचे शिक्षण घेण्याचा मानस बाळगतो. “संघ हा प्रकल्प पूर्ण होईपर्यंत त्याचा पाठपुरावा करील,” यावरून संघ प्रकल्प समाप्त होईपर्यंत त्यावर कार्य करत राहिल, असे सूचित होते. “ते कंपनीविरुद्ध कायदेशीर कारवाईचा पाठपुरावा करतील,” म्हणजे तक्रारीचे निराकरण करण्यासाठी किंवा न्याय मिळविण्यासाठी ते कायदेशीर पावले उचलण्याचा त्यांचा मानस आहे. एकूणच, “पाठपुरावा करील” यामध्ये दृढनिश्चय, बांधिलकी आणि भविष्यकाळात एखादे विशिष्ट ध्येय किंवा परिणाम साध्य करण्याचा स्पष्ट हेतू अभिप्रेत असतो.

जुन्या जगातील रोमनतंत्र आता भूतकाळातील इतिहास ठरले आहे, असे शिकविण्यासाठी ज्या खाजगी अर्थलागूकरणाचा उपयोग केला जातो, त्याचाच पुढे भविष्यवाणीच्या त्रिस्तरीय अनुप्रयोगाच्या एका चुकीच्या उपयोगाला आधार देणाऱ्या तत्त्वफळीप्रमाणे उपयोग केला जातो. ते असे प्रतिपादन करते की रोमच्या त्रिस्तरीय अनुप्रयोगात प्रथम मूर्तिपूजक रोम, त्यानंतर पोपशाही रोम, आणि मग तिसरे म्हणून तीन रोमपैकी संयुक्त संस्थाने यांचा समावेश होतो. याच्याशी अतिशय साम्य असलेला एक दोषपूर्ण उपयोग 11 सप्टेंबर, 2001 नंतर लवकरच करण्यात आला, जेव्हा योएलाच्या पुस्तकाच्या कारणावरून एक गट या चळवळीपासून वेगळा झाला.

त्यानंतर हा वाद कॅनडातील एका छावणीसभेत सुरू झाला, जिथे तीन शापांच्या त्रिगुणित अनुप्रयोगाला योएलच्या पुस्तकात अंतर्भूत करून असे शिकविण्यात आले की तिसऱ्या शापातील इस्लाम हेच पहिले अध्याय, सहाव्या वचनातील देशाविरुद्ध येणारे राष्ट्र होते. ते राष्ट्र म्हणजे पोपसत्ताधीन रोम होय; परंतु त्या राष्ट्राचा अर्थ इस्लाम असा असल्याचा दावा करणारी एक खाजगी व्याख्या पुढे आणण्यात आली. तीन शापांच्या त्रिगुणित अनुप्रयोगाने 11 सप्टेंबर, 2001 च्या सामर्थ्यरूपाने इस्लामची स्थापना केली होती, आणि नव्या खाजगी व्याख्येने असा आग्रह धरला की योएल अध्याय एकमधील पोपसत्ताधीन शक्ती प्रत्यक्षात इस्लामच होती. योएलच्या पुस्तकातील पोपसत्ताधीन शक्तीची योग्य ओळख नाकारणारी ही खाजगी व्याख्या, तीन शापांच्या चुकीच्या अनुप्रयोगामुळे अधिक बळकट करण्यात आली. आता पोपसत्ताधीन शक्ती बाजूला सारून तिच्या जागी संयुक्त संस्थानांना ठेवणारी आणखी एक खाजगी व्याख्या पुढे आणली जात आहे.

जे झाले आहे, तेच पुन्हा होणार आहे; आणि जे केले गेले आहे, तेच पुन्हा केले जाणार आहे; आणि सूर्याखाली नवे असे काहीही नाही. अशी कोणती गोष्ट आहे का, जिच्याविषयी असे म्हणता येईल, पाहा, हे नवे आहे? ती तर आपल्यापूर्वीच्या प्राचीन काळात आधीच झाली आहे. उपदेशक 1:9, 10.

शेवटच्या दिवसांतील वादविवादांमध्ये जुन्या वादांची पुनरावृत्ती समाविष्ट आहे, आणि दानियेल अध्याय अकरामध्ये उरियाह स्मिथ याने उत्तरेच्या राजाच्या प्रतीकावर स्वतःची खाजगी व्याख्या लादल्याचा वाद आहे. असे करून त्याने दानियेल अध्याय अकराचा असा एक अर्थघटनात्मक बोध निर्माण केला की ज्यातून केवळ अंधकारच उत्पन्न झाला. या शेवटच्या दिवसांत जे वाद पुन्हा उभे राहतात, ते विशेषतः स्थापित सत्यावर खाजगी व्याख्या लागू केल्याने निर्माण होणारे फळ ओळखून देणारे आहेत. स्मिथने आपल्या Daniel and the Revelation या पुस्तकात हेच केले. योएलच्या पुस्तकासंबंधीच्या वादातही हेच करण्यात आले, आणि The Great Controversy मधील एका परिच्छेदाचा उपयोग करताना ज्या प्रकारे “Christendom” काय दर्शविते याविषयी जगामध्ये आणि Ellen White यांच्या लेखनांमध्ये असलेली व्याख्या टाळली जाते, तसेच “will pursue” हा वाक्यांश भविष्यातील घटना दर्शवितो हे ओळखून देणारे व्याकरणाचे मूलभूत नियम नाकारले जातात, त्याच प्रकारची कार्यपद्धती येथेही वापरली जात आहे. त्या संदर्भबिंदूपासून, “Old World” म्हणजे इ.स. ५३८ ते १७९८ या काळातील पोपसत्तेचा इतिहास होय, ही दोषपूर्ण संकल्पना नंतर भविष्यवाणीच्या त्रिविध अनुप्रयोगाच्या व्याख्येच्या स्थापित समजुतीविरुद्ध युक्तिवाद करण्यासाठी वापरली जाते.

“देवाने भविष्यवाणीच्या इतिहासात जे काही भूतकाळात पूर्ण व्हावे असे निर्दिष्ट केले आहे ते सर्व पूर्ण झाले आहे; आणि जे काही अजून यायचे आहे ते त्याच्या क्रमाने येईल. दानिएल, देवाचा संदेष्टा, आपल्या स्थानावर उभा आहे. योहान आपल्या स्थानावर उभा आहे. प्रकटीकरणामध्ये यहुदाच्या वंशातील सिंहाने भविष्यवाणीचे विद्यार्थी यांच्यासाठी दानिएलचे पुस्तक उघडले आहे, आणि अशा रीतीने दानिएल आपल्या स्थानावर उभा आहे. तो आपली साक्ष देतो—तीच जी प्रभूने त्याला दृष्टांतामध्ये महान व गंभीर घटनांविषयी प्रकट केली, ज्या त्यांच्या परिपूर्तीच्या अगदी उंबरठ्यावर आपण उभे असताना आपल्याला जाणणे आवश्यक आहे.”

“इतिहासात आणि भविष्यवाणीमध्ये देवाचे वचन सत्य आणि भ्रम यांतील दीर्घकाळ चालत आलेला संघर्ष चित्रित करते. तो संघर्ष अजूनही चालू आहे. जे काही पूर्वी झाले आहे, ते पुन्हा घडेल. जुने वाद पुन्हा उभे राहतील, आणि नवे सिद्धांत सतत उदयास येत राहतील. परंतु देवाचे लोक, ज्यांनी आपल्या विश्वासात आणि भविष्यवाणीच्या पूर्ततेत पहिल्या, दुसऱ्या आणि तिसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांच्या घोषणेत आपला भाग उचलला आहे, ते आपण कोठे उभे आहोत हे जाणतात. त्यांना असा एक अनुभव आहे, जो शुद्ध सोन्यापेक्षाही अधिक मौल्यवान आहे. त्यांनी खडकाप्रमाणे दृढ उभे राहिले पाहिजे, आपल्या विश्वासाच्या आरंभीच्या खात्रीला शेवटपर्यंत अढळपणे धरून ठेवले पाहिजे.” Selected Message, book 2, 109.

हे सहजपणे सिद्ध करता येते की सिस्टर व्हाइट पौलाने उल्लेख केलेल्या “तुमच्या विश्वासाच्या आरंभाला” अॅडव्हेंटिझमच्या मूलभूत सत्यांशी समरूप ठरवितात. मिलराइटांनी “तुझ्या लोकांचे लुटारू” हे पापल सत्ताच आहे असे शिकविले, आणि 1989 पासून एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीनेही त्या चिन्हाविषयीची हीच समज पुन्हा पुन्हा मांडली आहे, जी मिलराइटांची होती. आता “तुझ्या लोकांचे लुटारू” कोण आहेत याविषयी एक “नवीन सिद्धांत” उदयास आला आहे, आणि त्याने एका जुन्या वादाला पुन्हा जागृत केले आहे, या अर्थाने की तो एका प्रस्थापित भविष्यसूचक चिन्हाची चुकीची ओळख वापरून अशी भविष्यसूचक रचना उभारतो जी वाळूवर उभी आहे. ते स्मिथ यांचे खाजगी अर्थनिर्णयन असो, किंवा योएल पहिला अध्यायातील राष्ट्रचा चुकीचा उपयोग असो, किंवा संयुक्त संस्थानांना आधुनिक रोम म्हणून ओळखणे असो; या तिन्ही भ्रमांचा प्रहार शेवटच्या दिवसांतील पापल रोमच्या योग्य समजुतीवर होतो, आणि असे करताना ते त्या चिन्हावरच प्रहार करतात जे ही भविष्यसूचक दृष्टि स्थापन करते की देवाचे लोक नाश पावतात की जगतात.

भविष्यात युरोपातील रोमनवाद आणि अमेरिकांतील धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद पवित्र इतिहासभर जसे केले गेले आहे तसेच शब्बाथ पाळणाऱ्यांचा छळ “करतील.”

“देव आपल्या लोकांना जागृत करील; जर इतर उपाय निष्फळ ठरले, तर त्यांच्या मध्ये पाखंडी शिकवणी येतील, आणि त्या त्यांची चाळणी करतील, भूसा गव्हापासून वेगळा करतील. प्रभु आपल्या वचनावर विश्वास ठेवणाऱ्या सर्वांना निद्रेतून जागे होण्यास बोलावितो. या काळास अनुरूप असा मौल्यवान प्रकाश आला आहे. हा बायबलसत्य आहे, जो आपल्यावर अगदी येऊन ठेपलेल्या संकटांना दर्शवितो. हा प्रकाश आपल्याला पवित्रशास्त्रांचा परिश्रमपूर्वक अभ्यास करण्यास आणि आपण ज्या भूमिकांना धरून आहोत त्यांची अत्यंत चिकित्सक रीतीने परीक्षा करण्यास प्रवृत्त करावा. देवाची इच्छा अशी आहे की सत्याचे सर्व पैलू आणि भूमिका प्रार्थना व उपवासासह सखोलपणे आणि चिकाटीने शोधून काढल्या जाव्यात. विश्वासणाऱ्यांनी सत्य कशात आहे याविषयीच्या अनुमानांमध्ये आणि अस्पष्ट कल्पनांमध्ये विसावू नये.” Gospel Workers, 299.

आपण हे विचार पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.